

Nessie Darling

Mange er i tidens løb blevet rimeligt hylidet, mange har fået retfærdig oprejsning for urimelig modgang takket være en årvågen presses vagtsomme øje. I dag skal i disse spalter en sådan god gerning finde sted: Loch Ness-uhytret skal her omtales uden for agrarketiden, midt i årets mest aktive og begivenhedsrige og pulserende måneder, mens reagerings-røkeringer og overenskomst-opgør suser os om øerne.

Det er jo ingen hemmelighed, at Loch Ness-uhytret altid har slået bedst an om sommeren hvor det undertiden kniber med at fylde aviserne. På dette tidspunkt af året er Nessie, som hun lokaldt kaldes, altid god for en trespaltet, mens hun i tider som disse som regel henvises til en enspaltet på bagsiden.

Jeg finder det uretfærdigt og udemokratiske. Vi er mange der kræver klare nyheder om Nessie hele året rundt.

Nessie er nemlig muligvis et u-hyre, men hun giver dog mange en hyre. Nessie er midtpunkt for Loch Ness-Turistforeningens propagandaa, og som sådan er hun af endnu større betydning for Skotland end både Hendes Majestæt og

Tivoli-Garden er for Danmark. Nessie er indirekte forsørger af — ja, moder til — et utal af chauffører, fremmedførere, ekspeditrice, journalister, videnskabsmænd. Og så er hun desuden, for mange af os andre, et stabilt og støt fixpunkt i en forvirret og foranderlig verden.

Nessie er nemlig vidunderlig, Nessie er en slags Mona Lisa uden ramme og søm, Nessie er Verdens Ottende Vidunder. Studeret i utrolig lange tider og så stadig væk lige blank og gådefuld og uafsløret — lidt å la et animalsk svar på vor nylige gæst Andy Warhol.

Nogle har ment hun var en kæmpemæssig søslange med mange arme. Andre at hun var en overlevende ældgammel dinosaur, den sidste af sin art. Atter andre har holdt på at hun måtte være en gigantisk hval.

Walt Disney tegnede Loch Ness-Uhyret grønt med en rød tunge. Amerikanske forskere har fastslået farven som sort, og en fremtrædende fransk biograf udgav for en halv snes år siden en afhandling, der påviste at Nessie var kruidhvid. Det har ikke siden hindret en armenisk professor i at hævde,

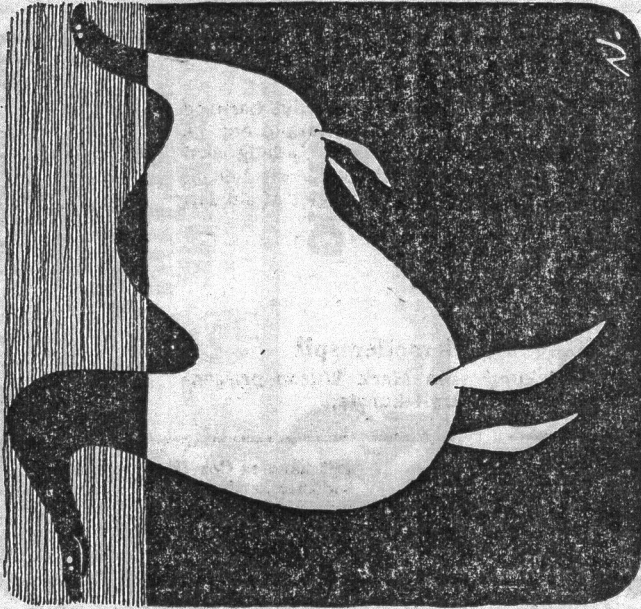
at Nessie's farve er 'som af mælket gelé'.

Nogle er gået så vidt som til at hævde, at Nessie er en plante og slet ikke noget dyr. Andre har ment at kunne henvisse Nessie til kemien som en ny 'gasar', og atter andre har talt om en særlig slags skotsk nordlys eller sløjt og ret om optiske hallucinationer.

Og jeg er sikker på Nessie ligger og griner. Nessie er en gammel Forvandlingskugle, er hun. Hun ligger blandt blå koraller i sin blåspruttehave og ler. Hun er fuldståndig Nessieciet.

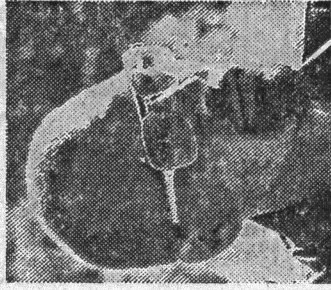
Nu har de ledt efter hende med deres kikkerte i to hundrede år, mindst, og de har målt hende med ekkolod og de har undervands-røntgenfotograferet hendes forment anato-

mi. De har målt lydølger dag ud og dag ind med omhu og præcision og kostbare apparater. Og så har de skiftevis fortalt os, at Nessie var pæreformet, eller slimet, eller tentaklet, eller farlig — eller, som Ray Bradbury der selvfølgelig skrev den smukkeste historie om Loch Ness-Uhyret: at det var helt forladt, melankolsk og alene og bare gerne ville finde nogen at snakke med.

Tegning Peder Nyman

Nessie er selveste havets musikalske klovn, hun er det vil vi begge høre nyt om overalt i verden. Nessie står nemlig aldrig stille. Der er altid en ny ungarsk frømand i vandet for at finde nye mulige undersøiske strømninger der kan forklare ét og andet, der er altid et lærd, selskab der er villig til at strides om resultaterne værdi bagefter, og i mellemtiden åbner der stadig nye caféer ved Loch Ness, og

Dan Turèll
i byen

forhandlerne af foto-artikler har gode kår i det nærmeste opland.

Nessie er selve Poesien, for at sige det lige ud, og derfor skal vi netop tænke på hende nu, på samme måde som vi mindes sommervarmen her i de kolde og klare efterårs-må-neder. Skulle end i disse tiders Ragnarok elefanterne uddø, måtte end alle pingvinerne forgiftes og forsvinde, skulle pest og pesticider omsider gø-re en ende på selv skinkevisnet Antonius — ja, så vil dog Nessie leve til jordens sidste avis.

Og som det ville hedde i Radioens Sport: 'på andenpladsen kommer Den Afskyelige Sneemand'.